

Již dva roky čelí město Třebíč žalobě o zaplacení zhruba třiceti miliónů korun z údajně neplatné kupní smlouvy na pozemky pod supermarketem Lidl. Od města ho koupila Běhalova společnost Lima Real za 7,5 miliónu korun a obratem prodala developerovi o 20 miliónů draže. O případu referovali i Reportéři ČT (Martin Běhal: „To je zisk, ne?“).

Žaloba je založena na skutečnosti, že záměr pozemky prodat pozemek nebyl řádně vyvěšen na úřední desce města a že se podstatným způsobem „za pochodu“ změnily podmínky prodeje. V první instanci u okresního soudu v Třebíči žalobce neuspěl. Ale odvolal se a u krajského soudu a ten rozsudek zrušil. Argumenty jsou poměrně silné a dokazatelné. Usnesení okresního soudu bylo tedy zrušeno a kauza se vrátila zpět do Třebíče. Původní žalobce, konkurzní správce Nožička, pohledávku prodal společnosti Nákupní centrum Jihlava, s.r.o. Ta si najala renomovanou právní kancelář. Její právníci se netají přesvědčením, že proti Třebíči uspějí.

Soudce Jan Hurdík nařídil jednání na dnešní den. Zabýval tím, zda je kupní smlouva mezi městem a Lima Real platná, zda byl záměr prodeje řádně vyvěšen na úřední desce radnice. A to s velkou pravděpodobností nebyl. Soud také zjišťoval, který z úředníků města připravil podklady tehdejšímu starostovi Ivo Uhrovi. To byla zřejmě úlohou vedoucího majetkoprávního odboru Pavla Krause. Nese též svůj podíl viny, bude-li město muset platit asi 35 miliónů korun? Pavel Kraus byl dnes soudcem Hurdíkem vyslechnut. Je komické, jak už si nepamatuje.

Ani sekretářka Markéta Kabátková již neví, zda měla záměr o prodeji pozemku vyvěsit na úřední desku ona nebo kolegyně Michaela Hortová. Ta se z jednání omluvila, dílem kvůli nemoci, dílem pro studijní volno. Kabátková však soudu poskytla zajímavou informaci. Všechny dokumenty, které visely na úřední desce, včetně vyznačeného daty zveřejnění i stažení, v té době archivoval příslušný odbor. V tomto případě majetkoprávní, tedy Pavel Kraus. Jenomže Kraus se tvářil, jakoby to slyšel poprvé. Že by snaha „hodit vinu“ na sekretářku Hortovou? Důležitou okolností jsou nejen předmětná data, ale i skutečnost, zda byly dodatečně zveřejněny

změněny v podmínkách prodeje. Ty schválila rada města a to lze jednoznačně dohledat.

Soudce Jan Hurdík jednání odročil na 17. prosince. Do té doby se musí uzdravit Michaela Hortová a Pavel Kraus má dohledat ztracený dokument. Kdo zná třebíčské poměry, může mít obavu, že se nenávratně ztracený dokument zázračně najde. Dlužno podotknout, že padělateli úřední listiny hrozí pět až osm let „natvrdo“.

Správce konkurzní podstaty Nožička s Třebíčí jednal více než rok o mimosoudním vyrovnání, požadoval částku ve výši „pouhých“ 12 miliónů korun. Jenže u starosty Pavla Heřmana (přeběhlík z HZNR!) a jeho „ekonomického“ zástupce Pavla Pacala (Pro Třebíč) neuspěl. Teď hrozí, že město zaplatí přes 30 miliónů.

Protože je okresní soud vázán právním názorem odvolacího soudu, lze očekávat, že nový rozsudek nebude kopírovat ten předloňský. Jistě bude zajímavé sledovat zvláště názorovou piruetu Heřmana a Pacala. V opozici tvrdili, že záměr prodeje pozemků na Vídeňském rybníku nebyl řádně zveřejněn. Budou se i teď držet pravdy?

V případě, že město spor prohraje, bude se hledat viník. Obávám se, že to odnese úřednice na nejnižším stupni řízení. I když kupní smlouvu podepsal Ivo Uher (přeběhlík z ODS), v radě tehdy prodej prosazoval i Miloš Mašek (ČSSD) a Stanislav Mastný (ODS). A koalice hlasovala pro. Jestliže soud zjistí, že vznikla škoda, mohou být tehdejší radní pohnáni k zodpovědnosti a o náhradu škody se pozdějí.

František Ryněš